

Sammanfattning av uppsats om krishantering i samband med flygolyckan i Amsterdam (Bijlmer) den 4 oktober 1992. Den är skriven av en polis som deltog i räddningsarbetet och uppröjningen. Han beskriver det kaos som uppstod, ledningsarbete, sociala frågor m m.

Slutsatser som han drar:

"Den första läxan jag lärde mej är att det inte handlar om att ha noggranna kris- och katastrofplaner som beskriver stabsarbete och byråkrati. Det gäller att få tag i de mest lämpade personerna. Människor som kan handla praktiskt och gör det.

Om du vill vara beredd på att hantera en kris i ditt företag är det bra att utse en grupp medarbetare som, oavsett sina normala uppgifter, kan få arbete gjort i denna situation. Dessa människor ska känna varandra väl så att små gester och uttryck räcker för att få beskriva vad man vill ha utträttat. Det handlar nu om blind tilltro - om laganda.

Sedan är det viktigt att goda kommunikationer finns tillgängliga och att folk är tränade att använda dem.

Den tredje läxan gäller hur extern information sprids. Man kan tränas att hantera media så att intervjuer inte inbjuder till nya frågor. Men det är viktigt att vara beredd på frågor som kan komma och att du försöker förutse vad man kommer att göra det nyheterna när de sänds.

Denna läxa hör ihop med behovet att hela tiden förutse politiska, sociala och ekonomiska verkningar av en katastrof och de aktiviteter som kan följa.

Fjärde läxan är mer en erfarenhet. Flygolyckan förstörde mycket. Men den har även medfört något positivt. En förbrödande länk skapades mellan kollegor. Det ger en erfarenhet för livet som är värd mycket."